

Parter i hovedsagen

Sagsøger: ProRail NV

Sagsøgte: Xpedys NV, DB Schenker Rail Nederland NV, Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen NV og FAG Kugelfischer GmbH

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Hof van Cassatie van België — fortolkning af artikel 1 og 17 i Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 af 28. maj 2001 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område (EFT L 174, s. 1), og af artikel 33, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (»Bruxelles I«) (EFT 2001 L 12, s. 1) — den anmodende rets direkte udførelse af en undersøgelsehandling — udpegelse af en sagkyndig og tildeling af en opgave til denne af retterne i en medlemsstat, der dels skal udføres på disse retters område, dels på en anden medlemsstats område — spørgsmålet om obligatorisk anvendelse af den mekanisme, der er fastsat i artikel 17 i forordning nr. 1206/2001

Konklusion

Artikel 1, stk. 1, litra b), og artikel 17 i Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 af 28. maj 2001 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at en ret i en medlemsstat, der ønsker, at en bevisoptagelse ved en sagkyndig udføres på en anden medlemsstats område, ikke nødvendigvis er forpligtet til at anvende den metode til bevisoptagelse, der er fastsat ved disse bestemmelser, for at kunne foranstalte denne bevisoptagelse.

(¹) EUT C 269 af 10.9.2011.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 26. februar 2013 — straffesag mod Stefano Melloni (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Constitucional Madrid — Spanien)

(Sag C-399/11) (¹)

(Politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager — den europæiske arrestordre — procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne — afgørelser truffet efter en retssag, under hvilken den pågældende ikke selv var til stede — fuldbyrdelse af en dom afsagt in absentia — mulighed for fornyet prøvelse af dommen)

(2013/C 114/16)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Constitucional Madrid

Parter i hovedsagen

Straffesag mod: Stefano Melloni

Den anden part: Ministerio Fiscal

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunal Constitucional Madrid — fortolkning af artikel 4a i Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne (EFT L 190, s. 1), som ændret ved Rådets Rammeafgørelse 2009/299/RIA af 26. februar 2009 om ændring af rammeafgørelse 2002/584/RIA, rammeafgørelse 2005/214/RIA, rammeafgørelse 2006/783/RIA, rammeafgørelse 2008/909/RIA og rammeafgørelse 2008/947/RIA samt styrkelse af personers proceduremæssige rettigheder og fremme af anvendelsen af princippet om gensidig anerkendelse i forbindelse med afgørelser afsagt, uden at den pågældende selv var til stede under retssagen (EUT L 81, s. 24), og af artikel 47, 48 og 53 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — afgørelse truffet i en sag, hvor den berørte part ikke selv var til stede under retssagen — fuldbyrdelse af en straf pålagt i en udeblivelsesdom — mulighed for fornyet prøvelse af dommen

Konklusion

- 1) Artikel 4a, stk. 1, i Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne, som ændret ved Rådets rammeafgørelse 2009/299/RIA af 26. februar 2009, skal fortolkes således, at den er til hinder for, at den fuldbyrdende judicielle myndighed i de tilfælde, der er anført i denne bestemmelse, betinger fuldbyrdelsen af en europæisk arrestordre, der er udstedt med henblik på fuldbyrdelse af en frihedsstraf, af, at domfældelsen, afsagt in absentia, kan prøves på ny i den udstedende medlemsstat.
- 2) Artikel 4a, stk. 1, i rammeafgørelse 2002/584, som ændret ved rammeafgørelse 2009/299, er forenelig med de krav, der følger af artikel 47 og artikel 48, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- 3) Artikel 53 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder skal fortolkes således, at den ikke tillader den fuldbyrdende medlemsstat at betinge overgivelsen af en person, der er dømt in absentia, af, at domfældelsen kan prøves på ny i den udstedende medlemsstat, med henblik på at undgå en tilsidesættelse af retten til en retfærdig rettergang og af retten til forsvar, der er garanteret ved dens forfatning.

(¹) EUT C 290 af 1.10.2011.